

Mereu aproape de părinti

Gabriel Stănciulescu

Mereu aproape de părinți

Se adună anii noștri triști și goi,
Vecia ne lasă fără idoli,
Mă poartă gându' în vise, iar la voi,
Cuminții mei părinti răpuși de boli.

Tu veșnicie, dușmanul nostru uns
De suferință și hâtra moarte,
Să știi că avem și dreptul la recurs
Ca într-o normală societate.

Veșnicie, tu vei suferi ca noi,
Vei fi urâtă,... de fericire,
Vei fi târâtă continuu prin noroi
Și îngropată în cimitire.

Noi ne vom plânge din nou părinții,
Vor curge lacrimi la momântul lor,
Vor fi îngrijorați de-acum nepoții
Realizând că toți părinții mor.

Dar nu uitați părinții încă-n viață,
Ei ne sunt nădejde în ani fierbinți,
Zâmbiți cu drag la fiecă povață
Și fiți mereu aproape de părinți.

Autor: Gabriel Stănciulescu